

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Okresní soud v Kladně rozhodl v hlavním líčení konaném dne 12. srpna 2025 v Kladně samosoudkyní Mgr. Simonou Veselou

takto:

Obžalovaný

D [REDACTED] E [REDACTED],

narozený [REDACTED] ve Slaném, trvale bytem [REDACTED], [REDACTED], t.č. ve vazbě ve Vazební věznici Praha – Ruzyně

je vinen, že

1. dne 26. 1. 2025 v době kolem 22:30 hodin po opakovaném užívání pervitinu, ačkoliv měl dostatečné zkušenosti s užíváním této návykové látky, se dostal do stavu psychotické poruchy, v důsledku které u něho došlo k vymizení schopnosti rozpoznat protiprávnost svého jednání a k vymizení schopnosti ovládat své jednání, ve Slaném, okr. Kladno, v ulici [REDACTED] čp. [REDACTED], v bytovém domě užívaném jako ubytovna, v podkrovním bytě č. [REDACTED], který užívala k bydlení na základě nájemní smlouvy s Městským úřadem Slaný, jeho teta D [REDACTED] G [REDACTED], narozená [REDACTED], během návštěvy v bytě, nutil poškozeného D [REDACTED] D [REDACTED], který byl v bytě rovněž na návštěvě, aby z bytu odešel s pohružkou, že pokud tak neučiní, tak ho zabije, proto poškozený D [REDACTED] D [REDACTED] i z místa odešel,

2. dne 27.1.2025, v přesně nezjištěný čas, v době kolem 01:45 hodin, po opakovaném užívání pervitinu, ačkoliv měl dostatečné zkušenosti s užíváním této návykové látky, se dostal do stavu psychotické poruchy, v důsledku které u něho došlo k vymizení schopnosti rozpoznat protiprávnost svého jednání a k vymizení schopnosti ovládat své jednání, ve Slaném, okr. Kladno, v ulici [REDACTED], v bytovém domě čp. [REDACTED] užívaném jako ubytovna, v podkrovním bytě č. [REDACTED], který užívala k bydlení na základě nájemní smlouvy s Městským úřadem Slaný, poškozená D [REDACTED] G [REDACTED] během návštěvy vzal zapalovač a začal tímto zapalovačem zapalovat své

oblečení, polštář, deku a vybavení podkrovního bytu, čímž založil požár bytu v bytovém domě ubytovny, kde se v tu dobu nacházelo minimálně 8 osob, a to D■■■■, D■■■■, D■■■■, G■■■■, D■■■■, P■■■■, nezletilý D■■■■, P■■■■, M■■■■, K■■■■, E■■■■, P■■■■, J■■■■, S■■■■ a M■■■■ T■■■■, které tím vydal bezprostředně v nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví, a jen díky včasnému a rychlému zásahu jednotek Hasičského záchranného sboru Středočeského kraje, nedošlo k většímu zahoření pokoje, které by vedlo k zadýmení společných prostor, a mohlo tak dojít k odříznutí únikových cest a rozšíření požáru na hořlavé stavební konstrukce a hořlavé vnitřní vybavení celého objektu, a tím k ohrožení obyvatel domu, dále když bezprostředně před zapálením bytu vešel dovnitř poškozený D■■■■ D■■■■, který se snažil obžalovanému v zapálení bytu zabránit, obžalovaný ho však chytil za krk a vyhodil ho z bytu se slovy, ať vypadne nebo jestli má vzít nůž a pobodat ho, tímto jednáním způsobil obžalovaný shořením vybavení pokoje, a to shořením peřin, ohořením postele, peřináku, jídelního stolu se 4 kusy židlí, elektrického sporáku, lednice, pračky, set top boxu, sedací soupravy, obývací stěny, oblečení, poškozené D■■■■ G■■■■ škodu ve výši nejméně 7 100 Kč, majiteli bytového domu Městskému úřadu Slaný pak způsobil poškozením vybavení pokoje, dveří, elektroinstalace, podlahy pokoje škodu ve výši nejméně 333 016 Kč,

tedy

jednak pod body 1) a 2) se požitím návykové látky se přivedl do stavu nepřičetnosti, v němž se dopustil činu jinak trestného tím, že jiného pohrůžkou násilí nutil, aby něco konal,

jednak pod bodem 2) požitím návykové látky se přivedl do stavu nepřičetnosti, v němž se dopustil činu jinak trestného tím, že způsobil obecné nebezpečí tím, že vydal lidi v nebezpečí smrti nebo těžké újmy na zdraví nebo cizí majetek v nebezpečí škody velkého rozsahu tím, že zapříčinil požár,

čímž spáchal

pod body 1 a 2 zločin opilství podle § 360 odst. 1 tr. zákoníku,

za což se odsuzuje

podle § 360 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 272 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 43 odst. 1 tr. zákoníku k **úhrnnému trestu odnětí svobody** v trvání **46 (čtyřiceti šesti) měsíců**.

Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku se obžalovaný pro výkon tohoto trestu zařazuje do věznice **s ostrahou**.

Podle § 99 odst. 2 písm. b), odst. 4 tr. zákoníku se obžalovanému ukládá **ochranné léčení protitoxikomanické ve formě ústavní**.

Dle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit na náhradě škody poškozené D■■■■ G■■■■, nar. ■■■■■, bytem ■■■■■, Slaný na náhradě škody částku ve výši 7 100 Kč a na nemajetkové újmě částku ve výši 10 000 Kč spolu s úrokem z prodlení s úrokovou sazbou 11,50 % jdoucím ode dne 1. 7. 2025 do zaplacení.

Dle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit na náhradě škody poškozenému Městu Slaný, IČO 00234877, sídlem Velvarská 136, Slaný, okres Kladno, na náhradě škody částku ve výši 50 000 Kč.

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■■■

Dle § 228 odst. 1 tr. řádu je obžalovaný povinen uhradit na náhradě škody poškozené Pojišťovně VZP, a.s., IČO 27116913, sídlem Lazarská 1718/3, Praha 1, na náhradě škody částku ve výši 283 016 Kč.

Odůvodnění:

1. Na základě důkazů provedených v hlavním líčení dospěl soud bez důvodných pochybností ke skutkovým závěrům tak, jak jsou podrobně uvedeny ve výroku rozsudku.
2. Obžalovaný D. E. v hlavním líčení vypověděl, že s bratrance D. D. jeli spolu k tetě do Slaného, kde mu bratranec hodil do pití pervitin. Obžalovaný koupil finskou vodku, limonádu a nějaké jídlo. D. tam přišel s nějakým klukem do dveří, že mu vzal pervitin a že ho zbil. Obžalovaný z toho kluka dostal strach, v životě ho neviděl, byl vysoký, hubený Čech. Měl strach, proto si řekl, že zapálí ten byt, aby se k němu nikdo nedostal, ale nechtěl nikomu ublížit. Lituje toho, že to udělal. Pokud bratranec říká, že se chtěl zabít, není to pravda, v životě by se nezabil. D. D. nevyhrožoval, ani ho nevydíral. Jen mu řekl, ať vypadne ven, protože nechtěl, aby se mu něco stalo. Teta vyběhla první a on tam ještě zůstal, tak mu řekl, ať vypadne taky ven. Chtěl by ambulantní léčení, ale nepatří do blázince. Kdyby ho bratranec nedostal do toho stavu, tak by tohle neudělal a nic by se nestalo. Pokud jde o návykové látky, uvedl, že je užíval před tím, než šel v lednu do Bohnic, což bylo asi dva týdny před skutkem. Každých čtrnáct dní užíval pervitin a jednou týdně si zakouřil trávu, když měl příležitost, ale nevyhledával to. Po Bohnicích si už nedal. Předmětného večera pili s D. finskou vodku, jednalo se o půllitrovou lahev. Poznal na sobě, že byl ovlivněn návykovou látkou, je možné, že mu to někdo hodil do pití, jiným způsobem by to nebylo možné. Dovozuje, že když si to dobrovolně nedával, tak mu to někdo dal do pití. Dříve pervitin užíval nosem nebo do žíly, naposledy užil před Bohnicemi do žíly. D. měl pervitin u sebe, obžalovaný jej u něj viděl v pytlíku. Neví, o jaké se jednalo množství. Viděl, že má pervitin, když si toho včera dával. Ještě mu obžalovaný říkal, ať jde na záchod, protože je tam teta. Obžalovaného ten pervitin vůbec nezajímalo. Dodal, že nyní již nebude užívat drogy, nedělá mu to dobře na psychiku. Vodka na něj nepůsobila, pervitin ji přebil. Vypil limonádu a už cítil jiný, nafetovaný. Připustil dále, že došlo k zapálení předmětů. Báł se, že ten Čech má venku nějakou bandu a že ho chtějí zlikvidovat, zabít, proto ten byt zapálil. D. přišel až po hodině s tím klukem, že prý ho zbili venku nějací kluci a že mu vzali pervitin. Průběh večera si pamatuje matně. Nevybavuje si již, jaké věci zapaloval. Bylo tam hodně kouře, dusil se a pak přišli hasiči, uhasili to a vyvedli ho ven. Když tam byl kouř, tak s ním v bytě byla teta a D. D. Teta utekla ven a bratranec tam zůstal a něco mluvil. Obžalovaný mu řekl, ať vypadne ven, ať se mu něco nestane. Zůstal tam sám, protože se báł jít ven, aby ho tam někdo nezabil. Znovu zopakoval, že D. nevyhrožoval. Je rád, že se nikomu nic nestalo. V minulosti byl hospitalizován celkem asi čtyřikrát v psychiatrické nemocnici, když na něj naběhli policajti a báł se o život. Třikrát tyto stavy souvisely s užitím návykových látek, v jednom případě nikoliv, to byl střízlivý, slyšel, že někdo mluví za dveřmi a oni tam na něj dělali psychologické tahy. Při propuštění mu říkali, že nemá fetovat. Neví, jaká je motivace D. D. ani kdo ho k tomu navedl. Dodal, že jediné, co v sobě má, je „vychcanost“, IQ nemá žádné. Vymýšlí si na něj věci, které nejsou pravda. Žádný nůž na něj nebral. V minulosti spolu nikdy pervitin neužívali. Doplnil, že si z předmětného večera nepamatuje obsah konverzací. Nepamatuje si, o čem se bavili s D., ale nemá zapotřebí mu vyhrožovat. Teta běžela ven, připadala mu rozrušená, když zapaloval ty věci. Po pobytu v Bohnicích věděl, jaké následky na něj může mít pervitin. D. mu předtím nabízel pervitin, ale obžalovaný mu sdělil, že nechce.
3. V hlavním líčení byla dále vyslechnuta poškozená D. která vypověděla, že předmětného večera bylo asi osm hodin, když už šla spát, přišel obžalovaný s jejím druhým synovcem D. Otevřela jim, koupili si flašku vodky. Koukala na televizi, oni si něco povídali. Obžalovaný říkal, že chce zavolat policajty, že se bojí, že ho tam chce někdo zabít. Bylo

Shodu s prvopisem potvrzuje [redacted]

to po půlnoci kolem půl druhé. Pak vzal zapalovač a začal jí tam podpalovat peřiny. Utekla ven a zavolala sousedy. Potom se obžalovaný sám zapálil. Nejdříve přišli obžalovaný s D [REDACTED] D [REDACTED] spolu, poté D [REDACTED] někam odešel, a pak se tam vrátil. Obžalovaný vzal zapalovač a chtěl zapálit peřinu. Šla ven a D [REDACTED] mezitím utekl dolů. Oheň jí zničil drahé deky, velkou rohovou sedačku, koberce, dvě nové postele, pračku. Po požáru jí zůstaly akorát osobní věci, doklady. Po požáru jí dali jinou prozatímní místnost, tam neměla nic. Vybavení jí koupily ženské z domova. Všechny věci se po požáru vyhodily, jídlo, všechno, i nová kamna na elektriku, vše bylo zničené. Když tam hořelo, měla z toho šoky trošku.

4. V přípravném řízení svědkyně D [REDACTED] G [REDACTED] vypověděla, že obžalovaný hodil sušák s prádlem na kamna, byl divný, bylo vidět, že se něčeho bojí. Myslela si, že se bál D [REDACTED], že ho chce zabít, ale D [REDACTED] mu nechtěl nic udělat. D [REDACTED] asi měl nějaké drogy, asi se něčeho bál.
5. K odchylkám ve svých výpovědích svědkyně uvedla, že to bylo tak, jak uvedla v přípravném řízení, tak si to pamatuje. Obžalovaný zapálil peřiny, ale také hodil sušák s prádlem na kamna. Říkal D [REDACTED], že se ho bojí, že ho chce zabít. D [REDACTED] byl hodný.
6. Obžalovaný se k výpovědi svědkyně vyjádřil tak, že poškozená říká pravdu. Z výpovědi je dle názoru obžalovaného patrné, že s D [REDACTED] neměli žádný spor, nevzal na něj žádný nůž a že si vymýšlí. Dále uvedl, že svého jednání lituje a své tetě se omluvil.
7. Poškozený D [REDACTED] D [REDACTED] v hlavním líčení vypověděl, že spolu s obžalovaným přišli k tetě, on šel jako na záchod, ale ve skutečnosti šel ven, kde jej před domem zbili nějací kluci. Měl celou pusou od krve. Obžalovaný byl s tetou nahoře v bytě. Předmětného večera s obžalovaným pili, návykové látky neužíli. Návykové látky neužívá od doby, co byl před čtrnácti dny v Bohnicích. Pili vodku, kterou koupili společně s obžalovaným. Jak ho zbili, tak obžalovaný si myslel, že je to kvůli němu, že ho našli. Obžalovaný z toho byl hotový, měl celou hubu od krve, lekl se toho a chtěl se podpálit. Zapálil polštář, což svědek uhasil, na což mu obžalovaný řekl, ať jde ven. Vzal tetu a šli rychle ven. Neví, jestli padly nějaké výhrůžky. S obžalovaným nikdy pervitin neužil. Před tím, než šli k tetě, tak se obžalovaný choval slušně, byl střízlivý, a to i poté, co vypili tu vodku. Neví, proč chtěl zapálit sebe a ty věci. Na místě z toho měl svědek hrozné pocity, měl o obžalovaného strach, nešlo ho dostat ven.
8. V přípravném řízení poškozený D [REDACTED] uvedl, že se obžalovaný choval divně a byl nafetovaný. Vypověděl dále, že obžalovaný odcházel v průběhu večera na toaletu a když se vracel, byl vždy v horším stavu, byl agresivní a vyhazoval ho z pokoje s tím, že pokud nepůjde, tak ho zabije. Proto raději šel ven, což mohlo být okolo 22:00 hodiny. Z bytu byl pryč asi do půlnoci. Přijeli tři muži, kteří chtěli po obžalovaném pervitin. Poškozený dále uvedl, že našel ve své ledvince pervitin, který jim dal, jednalo se asi o 4 gramy. Bylo to poté, co mu dali ránu do pusy. Když se vrátil do bytu, tak mu tekla z pusy hodně krev, obžalovaný se lekl, pomohl se a bylo vidět, že se zbláznil ještě víc. Začal říkat, že se chce zabít a spálit. D [REDACTED] zapaloval polštář a pak i svoje oblečení. Svědek se snažil hořící věci hasit, měl spálenou ruku. Obžalovaný ho však chytil za krk zezadu jako psa a vyhodil ho z bytu. Svědek nechtěl jít, načež mu obžalovaný řekl, jestli má vzít nůž a pobodat jej, protože se bál, tak šel z bytu ven. Svědek z něj měl strach. Na stole viděl nůž, ale obžalovaný ho v ruce neměl. Obžalovaný neotevíral ani hasičům, museli dveře vyrazit. Už dříve ho viděl v takovém záchvatu, ale nyní to bylo horší. I v Kralupech se snažil zapálit pokoj v ubytovně někdy před Vánoci 2024.
9. K těmto odchylkám poškozený D [REDACTED] D [REDACTED] v hlavním líčení uvedl, že poškozenému jen přišlo, že je obžalovaný nafetovaný. V průběhu večera poškozenému vytrhl telefon z ruky, protože si myslel, že poškozený někomu volá a měl strach. Když vypovídal u policie, hodně se bál, byl proto mimo. Obžalovaný byl strašně agresivní, když byl v tom bytě, tak se bál. Obžalovaný říkal, že má jít pryč z pokoje, jinak že ho zabije. Poškozený to chtěl uhasit, na což mu obžalovaný řekl, ať zmizí, ať to nechá být, když nepůjde, že ho zabije. Ty osoby, které ho zmlátily, se chtěly potkat s obžalovaným. Chtěly po něm pervitin, ale on ho u sebe neměl.

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

Poškozený také ne, proto ho napadli. To, co měl v ledvince, nebyl pervitin, byly to prášky, za to právě dostal. Obžalovaný se pak lekl a pomočil se. Snažil se věci hasit, obžalovaný ho odstrkával, at' jde pryč a nechá ho tam. Popálen byl na ruce. Potvrdil dále, že ho obžalovaný popadl jako psa za krk a vystrčil ho. Pokud jde o nůž, tak ví, že byl na stole, ale nepamatuje si, jestli ho obžalovaný použil. Obžalovaného už zažil v takovém stavu, ale nevadilo mu to, takhle ho však zažil poprvé. Poprvé nikomu nic neudělal, ani sám sobě. Nechtěl, aby si dal obžalovaný drogu, ví, jaký je, když požije nějakou drogu. Když začal zapalovat ty věci, tak svědek z bytu nechtěl odejít. Obžalovaný mu s nožem vyhrožoval. Svědek chtěl uhasit ten oheň. Teta měla postel, matračku, televizi, sedačka s postelemi. Všechno se spálilo. Nůž v ruce obžalovaného neviděl po celou dobu. Nůž viděl na stole. Neví, jestli pohrůžka zněla, jestli má vzít nůž, aby ho pobodal, ale určitě ví, že pohrůžka nějaká zazněla.

10. Obžalovaný se k výpovědi svědka D. [REDACTED] vyjádřil tak, že před chvílí říkal, že to byli ti kluci z dodávky, co stáli před bytem a vzali mu pět gramů, nyní uvádí, že to je tety dcery manžel. Dodal, že svědek musí chćpnout a pánbůh jej musí potrestat za to, co uvádí.
11. Podle znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, byla v krvi obžalovaného na základě vyšetření ze dne 27. 1. 2025 ve 3:18 hodin stanovena hladina alkoholu ve výši 0,51 g/kg, koncentrace metamfetaminem byla stanovena ve výši 387ng/ml a koncentrace amfetaminu ve výši 30 ng/ml.
12. K osobě obžalovaného byl vypracován znalcem MUDr. Jakubem Šimkem znalecký posudek z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie. Podle závěrů znalce se obžalovaný v době páchání skutku nacházel ve stavu akutní toxické psychózy s paranoidně-bludnou percepcí reality. Znalec dále konstatoval, že obžalovaný trpí duševní poruchou, a to syndromem závislosti na psychostimulanciích, v inkriminované době a v době vyšetření toxicky indukovanou psychotickou poruchou a dále strukturálně fixovanou poruchou osobnosti smíšeného typu. V důsledku psychotické poruchy byly jeho rozpoznávací a ovládací schopnosti vymizelé, kdy intoxikace pervitinem byla hlavní příčinou psychotické poruchy. V inkriminované době byl obžalovaný ve stavu akutní toxicky indukované psychózy s paranoidními bludy, auditivními halucinacemi, emoční nestabilitou, úzkostí, agitovaným a bizarním chováním (svlékání se, zapalování předmětů, blokace dveří nábytkem), jeho chování bylo impulzivní a nepředvídatelné. Znalec zdůraznil, že obžalovanému bylo již v minulosti jasně sděleno, že užívání pervitinu vede k rozvoji psychotických stavů, kdy byl poučen přímo v zařízení a dříve měl dokonce opakovanou zkušenost s rozvojem psychotické symptomatiky po intoxikaci. Prognosticky se jedná o stav ovlivnitelný léčbou a abstinencí, nikoli stav nutně trvalý, byť tato prognóza závisí na spolupráci v léčbě a abstinenci. Znalec obžalovanému navrhuje uložení ochranného léčení protitoxikomanického v ústavní formě, neboť je pod vlivem intoxikace zjevně opakovaně nebezpečný sobě i okolí.
13. Znalec MUDr. Jakub Šimek při svém výsledku v hlavním líčení odkázal na písemný znalecký posudek a doplnil, že obžalovaný v důsledku intoxikace pervitinem vykazoval paranoidně perzekuční bludnou produkci a halucinatorní bludnou produkci. Tato byla spatřena i při samotném znaleckém vyšetření. Z těchto důvodů u obžalovaného shledal rozpoznávací a ovládací schopnosti v inkriminovanou dobu jako vymizelé. Navrhuje ochrannou léčbu protitoxikomanickou ústavní formou, kdy ambulantní forma se jeví jako neúčelná, neboť obžalovaný není schopen v nechráněném prostředí abstinovat. Obžalovaný je dlouhodobým uživatelem návykových látek, lze předpokládat, že zná účinky návykových látek, zejména pervitinu na jeho osobu a byl si vědom rizika, že užívání návykových látek může vést k takovému stavu. Pokud obžalovaný uvedl, že předmětného večera sám pervitin neužil, že mu jej někdo měl dát do pití, znalec uvedl, že nelze předpokládat, že by se obžalovaný dostal do takového stavu, pokud by mu měl být pervitin dán pouze do pití nebo pokud by jej užil náhodně, jedná se o účelové vyjádření, neboť toto nekoreluje se stavem, který obžalovaný vykazoval at' už při samotném znaleckém vyšetření nebo tak, jak je to patrné z dokumentace. Užívání alkoholu a

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

metamfetaminu potencuje vzájemné účinky. Pokud dojde k užití pervitinu v nápoji, tak stimulační účinky u pervitinu začínají prakticky v řádu minut po použití, při intravenózním užití můžeme mluvit o tom, že účinek nastoupí prakticky okamžitě po užití. I v případě, že by pervitin byl užit v nápoji, tak se to nebude lišit nijak výrazně, bavíme se o nástupu účinku v řádu minut. Vzhledem k syndromu závislosti, lze s vysokou mírou pravděpodobnosti uzavřít, že schopnost odmítnutí látky je u obžalovaného minimálně významně snížena.

14. Obžalovaný k výsledku znalce uvedl, že ačkoliv je v kriminále hodně drog, sám nikdy nebyl pozitivně testován. Klidně bude chodit na soudní toxickou soudní ambulanci, ale nemyslí si, že patří do blázince. Dodal, že venku nefetoval každý den. Dále se dotázal, zda znalec ví, kolik feťáků se vrátí z blázince a zase fetují, protože to nepomáhá, neboť je to o hlavě, o člověku, který buď chce fetovat nebo žít normálním životem.
15. Soud dále provedl listinné důkazy, kdy v protokolu o ohledání místa činu s fotodokumentací je zadokumentováno místo činu, konkrétně pokoj užívaný poškozenou D. [REDACTED] G. [REDACTED] i další prostory ubytovny. Z odborného vyjádření hasičského záchranného sboru vyplývá, že ke vzniku požáru došlo dne 27. 1. 2025 cca v 1:57 hodin, kdy se jednalo o požár bytové jednotky č. [REDACTED] v ubytovně [REDACTED] ve Slaném. Z objektu bylo evakuováno celkem 9 osob. V případě pozdějšího ohlášení požáru či zahájení hasební zásahy lze předpokládat, že by hrozilo reálné nebezpečí rozšíření požáru na veškerý odpad v místnosti a následně na hořlavé stavební konstrukce. Zplodiny hoření zasáhly společné prostory ve druhém a třetím nadzemním podlaží. Jako jediná příčina požáru byla stanovena verze úmyslného zapálení textilního materiálu v bytové jednotce pomocí zapalovače. Z doplňku odborného vyjádření hasičského záchranného sboru dále plyne, že bytový dům byl vystaven před rokem 1976, tj. před vznikem kodexu technických norem požární bezpečnosti staveb, proto vnitřní dispoziční členění nebylo prokazatelně rozděleno do tzv. požárních úseků a celý dům tak lze považovat za jeden požární úsek, pročež nelze vyloučit rozšíření požáru na hořlavé stavební konstrukce a hořlavé vnitřní vybavení celého objektu.
16. Z odborných vyjádření dále vyplývá výše způsobené škody, kdy tato byla stanovena za poškození vybavení domácnosti poškozené D. [REDACTED] G. [REDACTED] celkem ve výši 7 100 Kč, kdy konkrétně se jedná o sedací soupravu v hodnotě 1 000 Kč, stůl se židlemi v hodnotě 700 Kč, set-top-box v hodnotě 600 Kč, pračku v hodnotě 300 Kč, 2 postele v hodnotě 1 000 Kč, lednice v hodnotě 1 000 Kč, elektrický sporák v hodnotě 700 Kč, obývací stěna v hodnotě 300 Kč, kamna v hodnotě 1 000 Kč, LCD televizor v hodnotě 500 Kč.
17. Ze znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví psychiatrie vypracovaného k osobě obžalovaného v trestní věci vedené u Policie ČR, Obvodního ředitelství Praha III pod č.j. KRPA-79467/TČ- 2021 bylo zjištěno, že již dříve se obžalovaný dopustil trestné činnosti ve stavu akutní intoxikace marihuanou.
18. Z lékařských zpráv vyplývá, že při ošetření obžalovaného dne 27. 1. 2025 mu byla stanovena diagnóza intoxikace oxidem uhelnatým a chronického abusu pervitinu, dále mu byl proveden ve 3:18 hodin odběr krve.
19. Z fotokopie smlouvy o ubytování vyplývá, že poškozená D. [REDACTED] G. [REDACTED] je osobou ubytovanou v jednotce č. [REDACTED] v ubytovně na adrese v ul. [REDACTED] č.p. [REDACTED] ve Slaném.
20. Ze zpráv Města Slaný a připojené cenové nabídky plyne, že cenová nabídka za stavební sanační práce v bytovém domě a v bytě po požáru od společnosti MIBAG sanace spol. s r.o. činila, pokud jde o bytový dům částku 205 507,70 Kč a pokud jde o bytovou jednotku částku 127 508,40 Kč. Ze zprávy poškozené Pojišťovny VZP, a.s., připojené likvidační zprávy pojišťovny a daňových dokladů plyne, že sanační práce byly provedeny dle cenové nabídky, přičemž celková škoda byla vyčíslena v částce 333 016, 10 Kč.
21. Pokud jde o osobu obžalovaného, z opisu z evidence rejstříku trestů plyne, že byl dosud 9krát soudně trestán, a to mj. pro násilnou trestnou činnost (z rozsudku Krajského soudu v Praze ze

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

dne 1. 2. 2011, sp. zn. 1 T 2/2011, ve spojení s rozsudkem Vrchního soudu v Praze ze dne 30. 3. 2011, sp. zn. 8 To 20/2011, byl uznán vinným zvláště závažným zločinem vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku ve stadiu pokusu podle § 21 odst. 1 tr. zákoníku, za což byl odsouzen mj. k trestu odnětí svobody v trvání 10 let, který vykonal dne 20. 8. 2020). V řadě poslední nepodmíněný trest odnětí svobody, který mu byl uložen z rozhodnutí Okresního soudu v Mělníku ze dne 17. 12. 2020, sp. zn. 14 T 135/2020, pro spáchání přečinu výtržnictví podle § 358 odst. 1 tr. zákoníku, vykonal dne 2. 10. 2023. Z rozsudku Obvodního soudu pro Prahu 9 ze dne 19. 7. 2021, sp. zn. 3 T 75/2021, plyne, že byl uznán vinným jednak přečinem násilí proti úřední osobě podle § 325 odst. 1 písm. a) tr. zákoníku, jednak přečinem výtržnictví podle § 358 odst. 1, 2 písm. a) tr. zákoníku, za což byl odsouzen k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 18 měsíců. Z odůvodnění posledního citovaného rozhodnutí plyne, že obžalovanému bylo toxikologickým vyšetřením v krevním séru zjištěno 7,1 ng/ml metamfetaminu, 3,4 ng/ml amfetaminu a 29,3 ng/ml THC-COOH. Z opisu z evidence přestupků plyne, že k osobě obžalovaného je evidován jeden záznam o přestupku proti veřejnému pořádku (z rozhodnutí Města Kralupy nad Vltavou ze dne 12. 7. 2024, č.j. MUKV 43396/2024).

22. Na základě takto provedeného dokazování, kdy soud hodnotil provedené důkazy jak jednotlivě, tak v jejich vzájemném souboru, dospěl soud k přesvědčení, že jednání obžalovaného bylo prokázáno tak, jak je uvedeno ve skutkové větě výroku rozhodnutí.
23. Obžalovaný se částečně k jednání doznal, kdy souhlasí s tím, že ve stavu intoxikace založil požár v bytě své tety poškozené D■■■■ G■■■■. Na druhou stranu však nesouhlasí s tím, že by pervitin, po jehož užití se dostal do stavu toxické psychózy, užil vědomě a dobrovolně, kdy v hlavním líčení vyjádřil domněnku, že mu jej někdo, konkrétně D■■■■ D■■■■, vhodil do pití. Obžalovaný dále popírá, že by jakkoliv vyhrožoval poškozenému D■■■■ D■■■■, případně mu hrozil s nožem. Ačkoliv obžalovaný své jednání v těchto jeho zásadních aspektech popírá, soud uzavřel, že jej z něj dostatečně spolehlivě usvědčují další provedené důkazy, zejména výpovědi svědků D■■■■ G■■■■ a D■■■■ D■■■■, vypracované znalecké posudky, výsledky znalece MUDr. Jakuba Šimka, odborná vyjádření, jakož i protokoly z ohledání místa činu.
24. Pokud jde o svědecké výpovědi, v jejich popředí stojí zejména výpověď poškozeného D■■■■ D■■■■, již soud, na rozdíl od výpovědi obžalovaného, uvěřil. Ačkoliv obžalovaný namítá, že poškozený D■■■■ uvádí nepravdu ohledně skutkových okolností, byť mu není zřejmé, jakou by k tomu mohl mít motivaci, soud hodnotil jeho obhajobu jako nevěrohodnou a účelovou. Obžalovaný na jedné straně připustil, že si průběh večera vybavuje jen matně, nepopírá však, že poškozeného vyhazoval z bytu se slovy „ať vypadne“, na straně druhé však zarytě popírá, že by poškozenému jakkoli vyhrožoval. Nepamatuje si, o čem se s poškozeným bavil, nicméně nemá zapotřebí mu vyhrožovat. S ohledem na míru ovlivnění obžalovaného návykovými látkami (pervitinem v kombinaci s alkoholem) a závěry znaleckého zkoumání jeho duševního stavu, na jejichž podkladě bylo zjištěno, že v době trestného činu se obžalovaný nacházel ve stavu toxické psychózy, je přitom nepravděpodobné, že by si právě tento dílčí aspekt jednání pamatoval (na rozdíl od poškozeného) s takovou přesností, jak tvrdí. Nadto je třeba zdůraznit, že sám obžalovaný uvedl, že měl obavy o svůj život, kdy z výpovědí obou poškozených i znaleckého posudku je patrné, že jednal zcela iracionálně, bez reálného podkladu a zjevně tedy pod vlivem halucinací a bludů, což logicky vysvětluje jeho vyhrocenou reakci vůči poškozenému, které pochopitelně sám ve střízlivém stavu nedokáže racionálně pochopit.
25. Naproti tomu soud uvěřil výpovědi poškozeného D■■■■, kterou shledal jako zcela autentickou a věrohodnou, kdy současně nezjistil žádnou motivaci poškozeného k jejímu zkreslení či přihoršení v neprospěch obžalovaného. Naopak nutno akcentovat, že poškozený zpočátku projevoval snahu zmírnit její vyznění právě ve prospěch obžalovaného, a to zejména bagatelizací či neuvedením některých podstatných okolností. Následně však vesměs potvrdil svou výpověď učiněnou v přípravném řízení, která obžalovaného jednoznačně usvědčuje. Průběh jeho výpovědi tak dle soudu svědčí o tom, že poškozený na rozdíl od snahy uškodit obžalovanému projevil spíše

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■■■

zcela opačnou tendenci, tedy popsat skutečnosti příznivěji ve prospěch obžalovaného, kdy však i přes tuto zjevnou snahu nakonec potvrdil skutkový děj, tak jak jej popsal v přípravném řízení. Na základě uvedeného soud přisvědčil věrohodnosti výpovědi poškozeného, která pak logicky koresponduje i s dalšími provedenými důkazy, a současně neshledal věrohodnou obhajobu obžalovaného.

26. Na podkladě výpovědi poškozeného D [REDACTED] soud dospěl k závěru, že skutkový děj proběhl tak, jak jej popisuje poškozený a potvrzuje v určitých aspektech též poškozená D [REDACTED] D [REDACTED]. Z výpovědi poškozeného D [REDACTED] jednak vyplynulo, že obžalovaný mu v bytě opakovaně vyhrožoval s tím, že nejprve uvedl, že pokud neodejde, zabije ho, kdy tato pohrůžka zazněla poprvé v souvislosti s obavami obžalovaného z osoby poškozeného, že jej chce zabít. Ostatně tyto obavy obžalovaného z poškozeného popsala rovněž D [REDACTED] D [REDACTED]. Další pohrůžka zazněla v souvislosti s tím, že se poškozený vrátil do bytu zakrvácený po napadení, po čemž obžalovaný začal zapalovat v bytě různé předměty, které se snažil poškozený uhasit, avšak obžalovaný důrazně požadoval, aby odešel z místnosti, přičemž tento svůj požadavek zdůraznil tím, zda má vzít nůž a pobodat jej. Není přitom pochyb, že tyto pohrůžky v poškozeném vzbudily vážnou obavu, neboť měl z obžalovaného strach a jeho agresivní jednání vnímal jako reálnou hrozbu, což nepochybně umocňuje též skutečnost, že v danou chvíli založil obžalovaný v předmětném bytě požár. Z těchto důvodů nakonec poškozený konal dle požadavků obžalovaného a byt opustil. Poškozený D [REDACTED] si nebyl jistý, zda obžalovaný nůž skutečně držel v ruce, toto však neuváděl ani v průběhu přípravného řízení, kdy pouze poukázal na to, že se nůž v místnosti nacházel. Soud tedy uzavřel, že je nepochybné, že obžalovaný poškozenému adresoval pohrůžky usmrcením či ublížením na zdraví, a to právě z důvodu, aby jej donutil k opuštění předmětného bytu a v druhém případě též k tomu, aby zanechal hašení požáru.
27. Významná je dále výpověď poškozené D [REDACTED] G [REDACTED], kterou soud taktéž shledal jako věrohodnou, neboť její podstatný obsah zůstal konzistentní jak v přípravném řízení, tak při hlavním líčení. Poškozená popsala, že obžalovaný se choval divně, vyjadřoval obavy z toho, že jej někdo chce zabít, barikádoval se v bytě a úmyslně v něm začal zapalovat peřiny, vhodil sušák s prádlem na kamna, čímž vznikl požár, který zničil prakticky veškeré vybavení bytu. Z její výpovědi dále vyplynulo, že obžalovaný byl v té době divný, rozrušený, hovořil o tom, že se něčeho bojí, myslela si, že se bojí poškozeného, že ho chce zabít, ačkoliv mu poškozený D [REDACTED] nic nechtěl udělat. Připustila, že obžalovaný asi měl nějaké drogy. Ačkoliv si poškozená nepamatovala přesný obsah jejich vzájemné konverzace, z její výpovědi je přinejmenším patrné, že obavy obžalovaného plynuly též z osoby poškozeného D [REDACTED], což dokresluje celkově vyhrocenou situaci ze strany obžalovaného a logicky koresponduje s výpovědí poškozeného D [REDACTED], který popsal výhrůžky obžalovaného směřované právě vůči jeho osobě. Výpověď poškozené D [REDACTED] G [REDACTED] tak potvrzuje jak jednání obžalovaného směřující k vyvolání požáru, tak jeho výhrůžné chování vůči poškozenému.
28. Pokud jde o okolnosti požáru, na podkladě odborného vyjádření hasičského záchranného sboru a jeho doplnku bylo prokázáno, že ke vzniku požáru došlo dne 27. 1. 2025 cca v 1:57 hodin, kdy se jednalo o požár bytové jednotky č. [REDACTED] v ubytovně [REDACTED] ve Slaném. Z objektu bylo evakuováno celkem 9 osob. V případě pozdějšího ohlášení požáru či zahájení hasebního zásahu lze předpokládat, že by hrozilo reálné nebezpečí rozšíření požáru na veškerý odpad v místnosti a následně na hořlavé stavební konstrukce. Jako jediná příčina požáru byla stanovena verze úmyslného zapálení textilního materiálu v bytové jednotce pomocí zapalovače, což s tím, jak skutkový děj pospali poškození G [REDACTED] a D [REDACTED], kdy ostatně shodně vyznívá i doznání obžalovaného. Soud má dále za prokázané, že celý dům tak lze považovat za jeden požární úsek, pročez nelze vyloučit rozšíření požáru na hořlavé stavební konstrukce a hořlavé vnitřní vybavení celého objektu a hrozilo tedy rozšíření požáru na celý objekt ubytovny.
29. Soud dále na podkladě znaleckého zkoumání uzavřel, že obžalovaný se po požití pervitinu v kombinaci s alkoholem uvedl do stavu toxické psychózy. Pokud jde o míru ovlivnění, ze

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

znaleckého posudku z oboru zdravotnictví, odvětví toxikologie, bylo zjištěno, že obžalovaný užil drogu pervitin v takovém množství, že v jeho krvi na základě vyšetření ze dne 27. 1. 2025 v 3:18 hodin stanovena koncentrace metamfetaminem byla stanovena ve výši 387ng/ml a koncentrace amfetaminu ve výši 30 ng/ml. Nutno zdůraznit, že naměřené hodnoty představují již výrazně vyšší koncentraci, kdy tato hladina odpovídá stavu intoxikace, tedy účinnému působení drogy na psychiku a chování. Amfetamin vzniká jako metabolit metamfetaminu a potvrzuje užití metamfetaminu. Jelikož krevní odběr proběhl více než hodinu po skutku, lze důvodně předpokládat, že v době skutku byly koncentrace ještě vyšší.

30. Soud přitom neuvěřil obhajobě obžalovaného, že drogu pervitin neužil vědomě a dobrovolně s tím, že mu byla pravděpodobně vhozena do pití poškozeným D [REDACTED]. Jednak sám poškozený D [REDACTED] k této okolnosti uvedl, že neměl jakýkoliv zájem na tom, aby byl obžalovaný ovlivněn pervitinem, neboť již dříve s ním měl negativní zkušenost, když byl obžalovaný pod vlivem pervitinu. Svědek D [REDACTED] přitom popsal, že obžalovaný odcházel v průběhu večera na toaletu a když se vracel, byl v horším stavu a agresivní. Argumentaci obžalovaného pak neodpovídají ani naměřené hodnoty návykových látek v krvi obžalovaného, kdy v případě náhodného užití je velice nepravděpodobné, že by byly takto vysoké. Nelze přehlédnout ani výpověď znalce MUDr. Jakuba Šimka, který s ohledem na stav obžalovaného, který vykazoval při činu i při samotném vyšetření, rovněž považuje jeho vyjádření za účelové, kdy nelze předpokládat, že by se obžalovaný dostal do takového stavu, pokud by mu měl být pervitin dán pouze do pití nebo pokud by jej užil náhodně. Nadto je třeba zdůraznit, že obžalovaný na jednu stranu rozporuje dobrovolné či vědomé užití pervitinu, na druhou stranu nepopírá vědomé užití tvrdého alkoholu, kdy se však měl dle doporučení odborníků vyvarovat užití jakýchkoliv návykových látek. Krátce před posuzovaným jednáním byl obžalovaný hospitalizován v Psychiatrické nemocnici v Bohnicích (od 11. 1. 2025 do 17. 1. 2025), kdy mu při propuštění bylo doporučeno, necht' se registruje a pravidelně dochází na kontroly v psychiatrické ambulanci a abstinuje od všech návykových látek včetně alkoholu. Nutno dodat, že dle znalce MUDr. Šimka užívání alkoholu v kombinaci s metamfetaminem potencuje vzájemné účinky těchto návykových látek. I přes shora uvedené je zřejmé, že obžalovaný nedbal doporučení lékařů z psychiatrické nemocnice a užil alkohol v kombinaci s pervitinem.
31. Soud má současně za prokázané, že se obžalovaný v době páchaní skutku nacházel ve stavu akutní toxické psychózy s paranoidně-bludnou percepcí reality, a to právě v důsledku intoxikace pervitinem v kombinaci s alkoholem, přičemž současně bylo znalcem konstatováno, že obžalovaný trpí duševní poruchou, a to syndromem závislosti na psychostimulanciích. Soud dále uzavřel, že není pochyb, že v důsledku psychotické poruchy byly rozpoznávací a ovládací schopnosti obžalovaného vymizelé. Je přitom beze sporu, že obžalovanému bylo již v minulosti jasně sděleno, že užívání pervitinu vede k rozvoji psychotických stavů, kdy byl mj. opakovaně hospitalizován v psychiatrických nemocnicích a poučen o možných následcích užívání návykových látek a dříve měl již opakovanou zkušenost s rozvojem psychotické symptomatiky po intoxikaci pervitinem. Nutno uzavřít, že obžalovaný je dlouhodobým uživatelem návykových látek, zná účinky návykových látek, zejména pervitinu, na jeho osobu a byl si nepochybně vědom rizika, že užívání návykových látek může vést k takovému stavu. Závěrem lze zmínit, že uvedení se do takového stavu pak nepřispělo ani užití tvrdého alkoholu obžalovaným, kdy toto potencuje účinky metamfetaminu.
32. Po právní stránce soud hodnotil jednání obžalovaného v případě obou skutků jako naplňující znaky skutkové podstaty trestného činu opilství podle § 360 odst. 1 tr. zákoníku. V případě obžalovaného soud dospěl k závěru, že se požitím návykové látky přivedl do stavu nepřičetnosti, v němž u něj došlo k úplnému vymizení rozpoznávacích a ovládacích schopností, a v tomto stavu se poté dopustil činnosti jinak trestné, která vykazuje pod body 1) a 2) byly znaky přečinu vydírání podle § 175 odst. 1 tr. zákoníku a pod bodem 2) znaky zločinu obecného ohrožení podle § 272 odst. 1 tr. zákoníku. Pokud jde o jednání pod body 1) až 2) obžalovaný pohružkou násilí (v

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

prvém případě zabitím, v druhém případě pobodáním) poškozeného D■■■■ D■■■■ nutil, aby něco konal, a to nejprve aby odešel z pokoje a poté aby upustil od hašení požáru a opustil pokoj ubytovny. V obou případech obžalovaný poškozeného těmito pohrůzkami, kdy měl s ohledem na agresivní projevy a nepředvídatelné jednání obžalovaného nepochybně obavy z jejich naplnění, přinutil poškozeného k tomu, aby z pokoje odešel a zanechal hašení požáru. Obžalovaný dále pod bodem 2) svým jednáním způsobil vznik požáru pokoje ubytovacího zařízení, přestože věděl, že se jedná o ubytovnu, kterou obývá více osob, přičemž v důsledku jeho jednání bylo nejméně osm dalších osob z bytového domu vystaveno nebezpečí smrti nebo jiné těžké újmy, kdy tyto musely být z důvodu rizika rozšíření požáru evakuovány. Z odborných vyjádření plyne, že v případě pozdějšího ohlášení požáru či zahájení hasebního zásahu lze předpokládat, že by hrozilo reálné nebezpečí rozšíření požáru na veškerý odpad v místnosti a následně na hořlavé stavební konstrukce a jelikož celý dům lze považovat za jeden požární úsek, reálně hrozilo též rozšíření požáru na hořlavé stavební konstrukce a hořlavé vnitřní vybavení celého objektu.

33. Pokud jde o subjektivní stránku, ve vztahu k uvedení do stavu nepřičetnosti požitím návykové látky soud uzavřel, že obžalovaný jednal ve formě nepřímého úmyslu ve smyslu ustanovení § 15 odst. 1 písm. b) tr. zákoníku, neboť věděl, že si takový stav může požitím drogy pervitin přivodit, a pro případ, že se tak stane s tím byl srozuměn, což lze dovodit zejména z jeho předchozích zkušeností s toxickými psychózami doprovázenými taktéž paranoidními bludy a halucinacemi. V daném případě není pochyb o tom, že obžalovaný jakožto dlouhodobý uživatel pervitinu si byl nepochybně vědom účinků drogy na jeho chování, což stvrdil též znalec, který uvedl, že již dříve se dostal do stavů. Obžalovaný mohl tedy zcela pochopitelně předpokládat, že v důsledku požití drogy natož v kombinaci s tvrdým alkoholem může takový stav opět nastat, přesto nebyl stran užití těchto látek jakkoliv zdrženlivý, a to navzdory nedávné hospitalizaci a doporučením lékařů.
34. Při úvahách o druhu a výši trestu vycházel soud z § 39 tr. zákoníku, jakož i kritérií uvedených v § 125 odst. 1 tr. řádu. V případě obžalovaného D■■■■ E■■■■ nebyly zjištěny okolnosti, které by mu polehčovaly, kdy přihlédnout lze toliko k lítosti vyjádřené v průběhu hlavního líčení vůči poškozené D■■■■ G■■■■. Naproti tomu nelze přehlédnout určitou míru nevráživosti vůči poškozenému D■■■■, kterou obžalovaný během hlavního líčení projevil v reakcích na jeho výpověď. Z osobních výkazů obžalovaného je zřejmé, že obžalovaný již v minulosti projevil výrazné sklony k násilnému jednání, kdy byl dokonce odsouzen pro pokus zvláště závažného zločinu vraždy podle § 140 odst. 1 tr. zákoníku k trestu odnětí svobody v trvání 10 let, který vykonal dne 20. 8. 2020. Obžalovaný byl navíc nepodmíněným trestem postižen již opakovaně, kdy naposledy brány věznice opustil dne 2. 10. 2023. U obžalovaného je třeba dále zdůraznit, že již v minulosti je u něj patrná souvislost násilného jednání s užitím drogy pervitin. Navzdory uvedenému i opakovaným hospitalizacím v psychiatrických zařízeních, však zůstal zcela neponaučen a nezdrženlivý stran užívání návykových látek. Nutno dále zohlednit intenzitu způsobeného obecného ohrožení, kdy založený požár vedl k evakuaci celkem 9 osob a byl reálně způsobilý k rozšíření se do všech prostor domu. Přehlédnout nelze ani výši způsobené škody v důsledku počínání obžalovaného přesahující 300 000 Kč, na níž dosud nebylo uhrazeno poškozeným subjektům ničeho. Soud dále uzavřel, že je na místě ukládat trest jako úhrnný podle § 43 odst. 1 tr. zákoníku, neboť se obžalovaný dopustil více kvazideliktů.
35. Za daných okolností a při absenci významnějších polehčujících okolností, považuje soud za vyloučenou jinou formu potrestání nežli nepodmíněné odnětí svobody. Pokud se jedná o výměru ukládaného trestu, soud zohlednil zejména skutečnost, že trest je ukládán za zločin opilství, kdy obžalovaný jakožto dlouhodobý uživatel pervitinu odpovídá za zaviněné přivedení se do stavu nepřičetnosti požitím návykové látky. Obžalovaný byl podle § 360 odst. 1 tr. zákoníku za použití § 272 odst. 1 tr. zákoníku ohrožen sazbou trestu odnětí svobody v rozpětí od 3 do 8 let. Soud shledal, že za dané situace je třeba považovat za dostatečně účinný a přiměřený trest ještě v dolní polovině sazby v trvání 46 měsíců, ovšem za současného uložení znalcem navrhovaného

Shodu s prvopisem potvrzuje ■■■■■

ochranného léčení v ústavní formě. Podle § 56 odst. 2 písm. a) tr. zákoníku byl obžalovaný pro výkon trestu zařazen do věznice s ostrahou.

36. Soud dále shledal, že byly splněny zákonné podmínky pro uložení ochranného léčení stanovené v § 99 odst. 2 písm. b) tr. zákoníku, a proto obžalovanému dle doporučení znalce uložil ochranné léčení protitoxikomanické ve formě ústavní. Obžalovaný je zjevně osobou, která dlouhodobě konzumuje návykové látky, zejména pervitin, ale též marihuanu i alkoholické nápoje. Je tedy osobou, která se zjevně dlouhodobě oddává zneužívání návykových látek, jak to má na mysli citované ustanovení, přičemž bylo zjištěno, že v době páchaní trestného činu byly schopnosti rozpoznávací i ovládací u obžalovaného zcela vymizelé vlivem toxické psychózy. Obžalovaný je schopen uvědomit si účinky drog na své jednání a chování, neboť již v minulosti měl zkušenost s tím, že užitím drog u něj dochází ke vzniku toxické psychózy a lékaři byl poučen, že návykové látky nesmí požívat. Pro uložení ochranného léčení byla nepochybně splněna i ta podmínka citovaného ustanovení, která vyžaduje, aby pachatel spáchal trestný čin v souvislosti se zneužíváním návykové látky, kdy toto vyplývá již z povahy posuzované trestné činnosti. V souladu se závěry znaleckého zkoumání pak bylo uloženo ochranné léčení v ústavní formě, kdy stanovená forma léčení je opřena o výše uvedená zjištění, přičemž znalec konstatoval, že z primárně psychiatrického hlediska je obžalovaný pro společnost nebezpečný. Ambulantní léčení by v daném případě zjevně neplnilo účel, neboť není tak intenzivní jako ústavní léčení, což potvrdil též znalec, který popsál, že obžalovaný není schopen abstinovat od návykových látek v nechráněném prostředí.
37. K trestnímu řízení se s nárokem na náhradu škody řádně a včas připojila poškozená D [REDACTED] G [REDACTED] s nárokem na náhradu škody ve výši 7 100 Kč za vybavení domácnosti poškozené požárem a s nárokem na náhradu nemajetkové újmy spočívající v duševních útrapách ve výši 10 000 Kč spolu s úrokem z prodlení s úrokovou sazbou 11,50 % jdoucím ode dne 1. 7. 2025. Pokud jde o nárok na náhradu nemajetkové újmy v penězích, poškozená jej odůvodnila tím, že jí obžalovaný svým jednáním znemožnil důstojný život, snížil kvalitu života na naprosté minimum, způsobil jí psychickou újmu a založil obavy o vlastní život a zdraví. S nároky na náhradu škody se dále připojilo Město Slaný s částkou ve výši 50 000 Kč, kterou vynaložilo na sanační práce, a dále Pojišťovna VZP, a.s., s částkou ve výši 283 016 Kč, která byla Městu Slaný uhrazena na pojistném plnění.
38. Pokud jde o nároky uplatněné poškozenou D [REDACTED] G [REDACTED], soud je přiznal dle návrhu poškozené, kdy nárok na náhradu škody na majetku byl doložen odbornými vyjádřeními, výpovědí poškozené a má oporu též v protokolech o ohledání místa činu s příloženou fotodokumentací. Poškozená D [REDACTED] G [REDACTED] ve své výpovědi uvedla, že v bytě jí shořelo téměř vše, až na některé její osobní věci. Pokud jde o nárok poškozené G [REDACTED] na náhradu nemajetkové újmy spočívající v duševních útrapách, lze i tento návrh a jeho vyčíslení v částce 10 000 Kč považovat za zcela adekvátní kompenzaci. Právní rámec tohoto rozhodnutí tvoří jednak § 81 odst. 1, odst. 2 občanského zákoníku, podle nichž je chráněna osobnost člověka včetně všech jeho přirozených práv. Ochrany zejména požívá mj. zdraví člověka. A jednak § 2956 občanského zákoníku, podle něhož vznikne-li škůdci povinnost odčinit člověku újmu na jeho přirozeném právu chráněném ustanoveními první části tohoto zákona, nahradí škodu i nemajetkovou újmu, kterou tím způsobil; jako nemajetkovou újmu odčinit i způsobené duševní útrapy. V daném případě soud vyšel též z § 2957 občanského zákoníku, který obsahuje požadavek na zohlednění všech okolností vedoucích k náhradě nemajetkové újmy a demonstrativní výčet kritérií pro stanovení výše náhrady. Soud dodává, že v adhezním řízení, v němž není vázán zásadami vyšetřovací či ofiiality, vychází z důkazního materiálu založeného ve spisu jak na základě výsledků přípravného řízení, tak případně doplněného v hlavním líčení zejm. ze strany poškozeného, na jehož straně leží důkazní břemeno.
39. Na podkladě provedeného dokazování lze uzavřít, že poškozená v souvislosti s jednáním obžalovaného prožila duševní útrapy, a to jednak v souvislosti s obavami o zdraví a život svůj i

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDACTED]

obou svých synovců, ale rovněž v souvislosti s požárem založeným přímo v její domácnosti. Obžalovaný tak poškozenou vystavil nepochybně velkému stresu a rozrušení, což sama svými slovy popsala jako šoky, přičemž ji nepochybně vystavil též riziku, že přijde o možnost takto poskytnutého bydlení na ubytovně. Jednáním obžalovaného tak nepochybně došlo k výraznému zásahu do osobnostních práv poškozené, která je nutno považovat za závažný. Nárok poškozené na náhradu nemajetkové újmy proto lze považovat za důvodný a oprávněný. Při zohlednění intenzity jednání a jeho dopadů na poškozenou, soud vyhodnotil jako odpovídající kompenzaci částku 10 000 Kč, se kterou se poškozená k řízení připojila, a to včetně jí požadovaného úroků z prodlení jdoucího od 1. 7. 2025 (tj. data konání prvního hlavního líčení ve věci a uplatnění nároku) až do zaplacení.

40. Pokud jde o další uplatněné nároky, je třeba konstatovat, že Město Slaný i Pojišťovna VZP, a.s. vyčíslení svých nároků řádně doložily, a to zejména podrobnými rozpisy účtovaných položek daňovými doklady vystaveným za sanaci škod po požáru, které odpovídají rozsahu způsobené škody a nezbytných nákladů na uvedení objektu ubytovny do původního stavu.
41. Z těchto důvodů soud uložil obžalovanému dle § 228 odst. 1 tr. řádu zaplatit poškozeným na náhradě škody a poškozené G [REDAKCE] též na náhradě nemajetkové újmy částky ve stanovené výši, jež byla takto bezpochyby prokázána.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu ke Krajskému soudu v Praze prostřednictvím Okresního soudu v Kladně. Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoliv výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabránění věci, poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého výroku může jej napadnout také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí. V neprospěch obžalovaného může rozsudkem napadnout odvoláním jen státní zástupce; toliko pokud jde o povinnost k náhradě škody, má toto právo též poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody. Ve prospěch obžalovaného mohou rozsudek odvoláním napadnout kromě obžalovaného a státního zástupce i příbuzní obžalovaného v pokolení přímém, jeho sourozenci, osvojitel, osvojenec, manžel, partner a druh. Státní zástupce může tak učinit i proti vůli obžalovaného. Je-li obžalovaný zbaven způsobilosti k právním úkonům, nebo je-li jeho způsobilost k právním úkonům omezena, může i proti vůli obžalovaného za něho v jeho prospěch odvolání podat též jeho zákonný zástupce a jeho obhájce. Odvolání musí být ve shora uvedené lhůtě nebo v další lhůtě k tomu stanovené předsedou senátu soudu 1. stupně, podle ustanovení § 251 tr. řádu také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze oprít o nové skutečnosti a důkazy. Odvolání nemohou podat ti, kdož se ho výslovně vzdali. Je-li obžalovaný odsouzen za zločin k nepodmíněnému trestu odnětí svobody a poškozenému je přiznán alespoň zčásti nárok na náhradu škody nebo nemajetkové újmy v penězích nebo na vydání bezdůvodného obohacení, má poškozený možnost požádat o vyznění o konání veřejného zasedání o podmíněném propuštění z výkonu trestu odnětí svobody. Žádost musí poškozený podat soudu, který rozhodoval v prvním stupni.

Kladno 12. srpna 2025

Mgr. Simona Veselá, v.r.
samosoudkyně

Shodu s prvopisem potvrzuje [REDAKCE]